



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1288 ²	Τῆς ἁγίας καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2016 (2006)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Παρθενία καὶ γάμος

Εορτάζει, ἀγαπητοί μου, ἡ ἁγία Θέκλα. Θὰ ποῦμε λίγα λόγια πρὸς τιμὴν τῆς. Καὶ μακάρι νὰ βρεθῆ κάποια γυναίκα ἢ κάποιο κορίτσι, ποῦ θὰ θελήσῃ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά τῆς. Γιατὶ ὁ σκοπὸς ποῦ ἡ Ἐκκλησία χτυπάει τὴν καμπάνα καὶ μᾶς μαζεύει εἶνε, νὰ προβάλλῃ μπροστά μας τὰ μεγάλα αὐτὰ πρότυπα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ νὰ μᾶς καλέσῃ **νὰ τὰ μιμηθοῦμε.**

Ποιά ἦταν λοιπὸν ἡ ἁγία Θέκλα; Ἐζησε στὰ παλιὰ χρόνια, λίγο μετὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, στὴν ἐποχὴ τῶν ἀποστόλων, στὰ χρόνια τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Πατρίδα τῆς ἦταν ἡ Μικρὰ Ἀσία ἢ ἀληθιμόνητη. Καταγόταν ἀπὸ μιὰ ὠραία πόλι ποῦ λέγεται **Ἰκόνιο.** Ἐκεῖ, μέχρι τὸ 1922 ποῦ ἔγινε ἡ μεγάλη καταστροφή, ὑπῆρχαν ὁμορφες ἐκκλησιές, μητρόπολις, καὶ χιλιάδες Χριστιανοί, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ποῦ πίστευαν ἀληθινὰ στὸ Θεό. Σήμερα στὸ Ἰκόνιο δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνας Χριστιανός· οἱ Τοῦρκοι ἔκαναν τὶς ἐκκλησιὰς ἀχυρῶνες, καὶ ἔμειναν αὐτὰ σὰν μιὰ ἀνάμνησις τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ.

Στὸ Ἰκόνιο λοιπὸν γεννήθηκε ἡ ἁγία Θέκλα. **Ἡ οἰκογένειά τῆς,** λέει τὸ συναξάριο, ἦταν πλούσια, ἀπὸ τὶς ἐκλεκτές. Μητέρα τῆς ἦταν ἡ εἰδωλολάτρισσα Θεόκλεια. Ἡ Θέκλα ἦταν ὁμορφὴ κοπέλλα καὶ μορφωμένη. Ὄταν ἦλθε σὲ κατάλληλη ἡλικία οἱ γονεῖς, κατὰ τὴ συνήθεια, τὴν ἀρραβώνισαν μὲ ἓνα λαμπρὸ παλληκάρι ποῦ λεγόταν **Θάμυρις.** Ἄλλ' ἐνῶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ συγγενεῖς περίμεναν νὰ ῥθῆ ἡ μέρα τοῦ γάμου, ξαφνικὰ ἡ Θέκλα ἄλλαξε γνώμη. Τί μεσολάβησε; Συνέβη τὸ ἐξῆς. Πῆγε στὸ Ἰκόνιο ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Χριστιανικὴ ἐκκλησία ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχε. Οἱ λίγοι Χριστιανοί, ποῦ εἶχαν πιστέψει, καταδιώκονταν. Καταδιωγμένος κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔφθασε στὸ Ἰκόνιο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς

Πισιδίας (βλ. Πράξ. 13,51). Συγκέντρωνε τοὺς Χριστιανούς τῆ νύχτα σ' ἓνα σπῖτι γειτονικὸ μὲ τὸ ἀρχοντικὸ τῆς Θέκλας, στὸ σπῖτι τοῦ Ὀνησιφόρου. Ἡ Θέκλα, 18 ἐτῶν τότε, τὸν ἄκουγε ἀπ' τὸ παράθυρο. Ἔτσι **γνώρισε τὴ χριστιανικὴ πίστι,** ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Πρῶτη φορὰ τὸν ἔβλεπε καὶ τὸν ἄκουγε.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦταν στὸ ἀνάστημα κοντὸς καὶ στὸ κεφάλι φαλακρός· μὲ κοσμικὰ κριτήρια ἦταν ἄσχημος. Ἀλλὰ τί σημασία ἔχουν αὐτά; Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε στὴν ὄψι καὶ στὸ σῶμα, ποῦ μιὰ μέρα θὰ λειώσουν μέσα στὴ γῆ. Μπορεῖ κάποιος νὰ ἔνε ὁμορφος, καὶ μέσα του νὰ ἔχη τὸ διάβολο· καὶ ἀντιθέτως μπορεῖ νὰ ἔνε ἄσχημος, καὶ μέσα του νὰ ἔχη τὴν ὁμορφιὰ τῶν ἀγγέλων. Αὐτὸ ἰσχύει εἴτε γιὰ τὸν ἄντρα εἴτε γιὰ τὴ γυναίκα. Ἔτσι ἦταν καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐξωτερικὰ δὲν τοῦ ἔδινε σημασία, ἀλλὰ μέσα ἦταν ἄγγελος, οὐράνια ψυχὴ. Ἀπ' τὸ στόμα του ἔβγαινε νερὸ πεντακάθαρο, διδασκαλία κρυστάλλινη.

Πρὸ παντὸς τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρόσεχε ἡ Θέκλα. Ἄκουσε μιὰ βραδιά, δύο βραδιές, τρεῖς βραδιές... Ὄταν ὁ Παῦλος συνελήφθη, ἡ Θέκλα τὸν ἐπισκεπτόταν νύχτα στὴ φυλακὴ καὶ ἄκουγε τὴ διδαχὴ του. Αἰσθάνθηκε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἔτσι ἐγκατέλειψε τὴ θρησκείαν τῆς μητέρας τῆς καὶ πίστεψε στὸ Χριστό. **Ἐγίνε Χριστιανή.**

Ἀλλάζοντας ὁμως πίστι ἄλλαξε καὶ γνώμη γιὰ τὴ ζωὴ. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου. Κάτι ἄλλο κυριαρχοῦσε τώρα στὴν ψυχὴ τῆς. Ἐνα πρόσωπο ἔλαμπε ἐμπρὸς τῆς σὰν τὸν ἥλιο, ὁ Χριστός. Ὅλα τὰ ἄλλα, κι αὐτὸς ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς, ἦταν πλέον σκιές. Ἀγάπησε τὸ Χριστὸ καὶ **ἄφησε τὸ γάμο.**

Ἡ μάνα ἔπεσε στὰ πόδια τῆς, ὁ πατέρας ἔκλαιγε, ὁ ἀρραβωνιαστικὸς προσπαθοῦσε μὲ χίλια γλυκὰ λόγια νὰ τὴν κρατήσῃ. Μὰ ἐκεῖνη ἓναν ἔρωτα εἶχε, **τὸν ἔρωτα τοῦ Χριστοῦ.**

Οί δικοί της άλλαξαν τώρα τακτική. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ αἴτιος τῆς ἀναστατώσεως, ἔφυγε ἀπὸ τὸ Ἰκόνιο διωγμένος καὶ λιθοβολημένος ἀπὸ εἰδωλοάτρεις καὶ ἰουδαίους (βλ. Πράξ. 14,5). Καὶ γιὰ τὴν Χριστιανὴ Θέκλα ἄρχισε πλέον **δρόμος τραχύς**. Τὴν συνέλαβαν, τὴν ὠδήγησαν στὴν πλατεία, ἀναψαν **φωτιὰ** καὶ τὴν ἔρριξαν μέσα. Ἔγινε ὅμως κάτι θαυμαστό – ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς πιστεύουμε. Ἡ ἁγία Θέκλα ἔκανε τὴν προσευχή της· τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ οὐρανὸς συννέφιασε καὶ ἄρχισε νεροποντὴ, ποὺ ἔσβησε τὴ φωτιὰ. Ἔτσι γλύτωσε ἀπ' τὰ χέρια τους.

Ἔφυγε ἀπὸ τὸ Ἰκόνιο γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Τὸν βρῆκε νὰ κρύβεται **σ' ἓνα τάφο** μαζί με τὸν Ὀνησιφόρο ἐκεῖνον ποὺ τὸν εἶχε φιλοξενήσει στὸ σπίτι του. Ἀκολουθώντας τὸν ἀπόστολο Παῦλο ἔφθασε **στὴν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας** (βλ. Πράξ. 14,22). Νέα περιπέτεια τὴν περιμένε ἐδῶ. Ἡ ὁμορφιά της ἔκανε τὸν πρῶτο ἄρχοντα τῆς πόλεως, τὸν **Ἀλέξανδρο**, νὰ τὴν ἐρωτευθῆ. Ἡ ἄρνησί της ὁμως καὶ ἐδῶ δυσaráστησε κι αὐτὸν ὅπως εἶχε δυσaráστησει τὸν Θάμυρι. Προσβεβλημένος ὁ Ἀλέξανδρος τὴν κατήγγειλε στὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν ἔρριξαν σὲ διάφορα **θηρία**, ἀπ' τὰ ὁποῖα μετὰ τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ ἔμεινε ἀβλαβής· ἓνα λιοντάρι πεινασμένο ἔγινε ἀρνάκι μπροστά της. Ἔτσι τὴν ἄφησαν ἐλεύθερη.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας πῆγε **στὰ Μύρα τῆς Λυκίας**. Ἐκεῖ βρῆκε πάλι τὸν πνευματικὸ της πατέρα, τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Μετὰ προτροπὴ του, ἀφοῦ πέρασε πολλὰ χωριὰ καὶ πολιτεῖες, ἦρθε καὶ στὴν πατρίδα της τὸ Ἰκόνιο **διδάσκοντας παντοῦ** στοὺς ἀπίστους τὸ εὐαγγέλιο. Ἡ μητέρα της ὁμως ἔμεινε ἀμετανόητη στὴν εἰδωλολατρία.

Τέλος ἡ ἁγία Θέκλα κατέληξε **στὴ Σελεύκεια**. Ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, σ' ἓνα βουνὸ ποὺ λέγεται **Καλαμών**, βρῆκε μιὰ σπηλιά καὶ ἔμεινε. Πολλὲς γυναῖκες, ἀρχόντισσες καὶ ἄσχημες, ἔφερε στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ μεγάλο πόλεμο ἀπὸ τοὺς δαίμονες εἶχε ἐκεῖ. Ἐπειδὴ μετὰ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ ἔβγαζε δαιμόνια καὶ θεράπευε τοὺς ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀρρώστους δωρεάν, οἱ γιατροὶ τῆς Σελευκείας τὴν φθόνησαν. Ἔστειλαν λοιπὸν μερικοὺς **ἄσελγεῖς νέους** νὰ τὴν ἀτιμάσουν στὸ ἀσκητήριό της· καὶ ἦταν πλέον γερόντισσα στὴν ἡλικία. Ὄταν τοὺς εἶδε νὰ ὀρμοῦν ἀδιάντροπα ἐπάνω της, ἐπικαλέσθη τὸν Κύριο. Ἄκουσε τότε φωνὴ νὰ τὴν προτρέπη, **νὰ μπηῖ μέσα στὸ βράχο**, ποὺ θὰ σχιστῆ μπροστά της, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναπαυθῆ. Ἔτσι γλύτωσε ἀπὸ τοὺς

ἀκόλαστους ἐκείνους νέους, καὶ ἡ ψυχὴ της πέταξε στὸ νυμφίο Χριστό, ποὺ εἶχε ἀγαπήσει ἀπὸ τὰ 18 μέχρι τὰ 90 χρόνια ποὺ ἔζησε.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἁγία Θέκλα, ποὺ τὴν στεφάνωσε ὁ Κύριος μετὰ δύο στεφάνια· μετὰ τὸν τίτλο τῆς **ἰσαποστόλου** καὶ τὸν τίτλο τῆς **πρωτομάρτυρος**. Ἄν ὁ ἅγιος Στέφανος εἶνε ὁ πρῶτος μάρτυς ἀπὸ τοὺς ἄντρες, ἡ ἁγία Θέκλα εἶνε ἡ πρώτη μάρτυς ἀπὸ τὶς γυναῖκες.

* * *

Εἶδαμε, ἀγαπητοί μου, ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἁγία Θέκλα **ἀπέκρουσε προτάσεις γάμου**. Ἴσως κάποιος σκεφθῆ, ὅτι δὲν ἔκανε καλά. Τί λοιπὸν, ὁ γάμος εἶνε κακός;...

Ἄσχι βεβαίως. Ὁ **γάμος** νομοθετήθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ εὐλογήθηκε ἀπὸ τὸ Χριστὸ μετὰ τὸ πρῶτο θαῦμα του, ὅταν ἔκανε τὸ νερὸ κρασί. Εὐλογημένος ὁ γάμος ὅταν εἶνε ἐν Κυρίῳ. Γάμος ἐν Κυρίῳ σημαίνει, νὰ ἀγαποῦν οἱ δύο σύζυγοι ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ μείνουν ἀχώριστοι ἰσοβίως. Παντρεύεσαι; Μόνο τὸ φτυὰρι τοῦ νεκροθάφτη χωρίζει τὸ ἀντρόγυνο. Διαζύγιο ὄχι! Παντρεύεσαι; Νὰ κάνης παιδιά· ἓνα, δύο, τρία, τέσσερα..., ὅσα θέλει ὁ Θεός. Ἄσχι νὰ τρέχης σὲ κλινικὲς καὶ νὰ κάνης ἐκτρώσεις. Αὐτὸ δὲν εἶνε γάμος, εἶνε κόλασις. Παντρεύεσαι; Νὰ ζήσης χριστιανικά, μετὰ πίστι στὸ Θεό. Αὐτὸς εἶνε γάμος ἐν Κυρίῳ.

Πρέπει ὁμως νὰ γνωρίζουμε, ὅτι παραπάνω ἀπὸ τὸ γάμο εἶνε κάτι ἄλλο· ἡ **παρθενία**. Μεγάλο πρᾶγμα νὰ ζήση κανεὶς μετὰ σῶμα καὶ ψυχὴ καθαρά καὶ ἀμόλυντα σὰν τὸ κρύσταλλο καὶ σὰν τὸ χιόνι. Καὶ ἄλλοι μὲν νὰ φθάνουν παρθένοι μέχρι τὸ γάμο τους, ἄλλοι δὲ νὰ μένουν παρθένοι σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τους. Παρθένος καὶ ἀειπάρθενος ἦταν ἡ Παναγία μας. Παρθένοι ἦταν ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἡ ἁγία Θέκλα, ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἡ ἁγία Αἰκατερίνη, ἡ ἁγία Εἰρήνη.... Χιλιάδες παρθένοι. Στὰ παλαιότερα χρόνια πολλοὶ ἀκολουθοῦσαν τὸ δρόμο αὐτό. Σήμερα, μέσ' στοὺς χίλιους, ζήτημα νὰ παρουσιαστῆ κάποιο κορίτσι ἢ κάποιο ἀγόρι μετὰ πόθο νὰ ἀφοσιωθοῦν στὸ Θεό, νὰ γίνουν καλόγεροι. Καὶ ἂν παρουσιαστῆ, οἱ δικοὶ τους ὀδύρονται, ἀντὶ νὰ εὐχαριστοῦν τὸ Χριστό, καὶ φωνάζουν καὶ ἀπειλοῦν. Σήμερα δυστυχῶς τὸ λουλούδι τῆς παρθενίας δὲν ἀνθίζει.

Ἄς εὐχηθοῦμε στὸ Θεό, πάνω στὴν κοπριά τῆς σημερινῆς κοινωνίας νὰ φυτρώσουν καὶ πάλι αὐτὰ **τὰ ἄνθη τοῦ Θεοῦ**, καὶ τίμιος γάμος καὶ ἄμεμπτη παρθενία. Ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Θέκλης, νὰ φυλάῃ ὅλους· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**